

MILNA, pročelje župne crkve

restauracije katedrale na prijelazu XIX/XX. st. (kipovi danas u Muzeju grada Zagreba i Dijecezanske muzeju u Zagrebu).

LIT.: A. Ivandija, Vinkovićev portal zagrebačke stolne crkve, Zbornik zagrebačke nadbiskupije, I, Zagreb 1944. — A. Horvat, Između gotike i baroka, Zagreb 1975. R.

MILNA, selo na Z obali Braća; razvilo se poč. XVII. st. Na župnoj crkvi iz 1783. s bogatim barokno urešenim pročeljem radili su graditelji iz obitelji Aviani. Ciklus štukatura iz ranoga XIX. st. vjerojatno pripada krugu švic. majstora. Kasnobarokna oltarna slika *Navještenje* rad je Sebastijana Riccija. Pored skulptura Sv. Josipa i Jerolima u župnoj crkvi, I. Rendić je izradio nadgrobni spomenik S. Tomašu sa secesijsko-folklornim motivima. U uvali Osibova nalaze se ruševine gotičke crkvice.

LIT.: K. Prijatelj, Novi vijek, Brački zbornik, 1960, 4, str. 203–206, 226–228. — Isti, Doprinos aktivnosti švicarskih štukatera u Hrvatskoj, Radovi OPU, 1972, 1–2. V. K.

MILOJČIĆ, Vladimir, arheolog (Zagreb, 7. II. 1918 — Heidelberg, 19. II. 1978). Studirao arheologiju i povijest u Beogradu i Beču (O. Menghin). Od 1947. predaje na sveučilištu u Münchenu, od 1956. u Saarbrückenu, od 1958. profesor i ravnatelj Instituta za prapovijest i ranu povijest u Heidelbergu. Vodio istraživanja u Grčkoj (Tesalija i otoci) i Bavarskoj. Jedan od osnivača Komisije za izučavanje prapovijesti Balkana. Bio je član heidelberške akademije (1963) i dopisni član JAZU (1968).

BIBL.: *Chronologie der jüngeren Steinzeit Mittel- und Südosteuropas*, Berlin 1949; *Körös–Starčevo–Vinča*, Reinecke Festschrift (Mainz), 1950; *Zur Chronologie der jüngeren Stein- und Bronzezeit Südost- und Mitteleuropas*, Germania (Berlin), 1959, 37; *Zur Frage der Herkunft des Maanders und der Spirale bei der Keramik Mitteleuropas*, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums (Mainz), 1964; *Die Kulturbeziehungen zwischen Griechenland und Dalmatien während der jüngeren Steinzeit*, Adriatica prehistorica et antiqua (Zagreb), 1970; *Zur Frage eines präkeramischen Neolithikums in Mitteleuropa*, Actes du VIIIe Congrès international des sciences préhistoriques et protohistoriques, II, Beograd 1973.

LIT.: D. Rendić-Miočević, Vladimir Milojević (1918–1978), Ljetopis JAZU, 1979, 82. B. Čk.

MILONIĆ (Milunić), zlatar. Izradio zlatni križ krbavskih biskupa (natpis na križu *Iste crucis fecit Milonigi ...*) koji se datira krajem XII. ili poč. XIII.

st. Križ je potom postavljen na gotičko šesterolisno postolje na čijemu je nodusu glag. natpis iz 1491; čuva se u crkvi Sv. Petra i Pavla u Bribiru.

LIT.: D. Kniewald, Zlatni križ krbavskih biskupa, Bogoslovska smotra, 1934, 4.

MILOVIĆ, Franjo → FRANJO MATIJIN

MILOVIĆ, Matko (Matej), slikar i zlatar (Dubrovnik, XV–XVI. st.); nekada se mislilo da je Grk s otoka Mila (*Matheus de Milo*). Učio kod dubrovačkoga slikara Božidara Vlatkovića 1479–84. Putovao je 1508. sa slikarom V. Božidarevićem i duborescem Orsatom Miličevićem u Vieste i druga mjesta J Italije gdje su slikali u gotičko-renesansnome stilu; pomagao mu je tada i njegov sin Franjo (Franjo Matijin), poslije poznati dubrovački slikar. Nijedno Matkovo djelo nije očuvano.

LIT.: K. Kovač, Nicolaus Ragusinus und seine Zeit, Beiblatt zum Jahrbuch CC, 1917, str. 56. — J. Tadić, Grada. — V. Đurić, Franjo Matijin, dubrovački slikar XVI veka, Starinar (Beograd), 1956. — K. Prijatelj, Dubrovačko slikarstvo XV–XVI stoljeća, Zagreb 1968. R.

MILJAJEVIĆ, Mihovil Antunov, graditelj (XV. st.); djelovao u Splitu. Obnavljao je 1492. kuću humanistu Koriolanu Cipiku u Kaštel Starom. Spominje se kao protomajstor, a u radionici od 1467. ima više učenika.

LIT.: C. Fisković, Umjetnički obrt u XV i XVI stoljeću u Splitu, Maruličev zbornik, Zagreb 1950, str. 140, 141.

MILJAN, Niko, slikar (Cavtat, 7. III. 1891 — Dubrovnik, 21. II. 1962). Učio kod akvarelista J. Lalića u Dubrovniku i 1909–13. na Akademiji u Pragu (V. Bukovac, J. Preissler). God. 1919–31. profesor na gimnazijama u Tetovu, Kruševu, Zemunu i Dubrovniku, u kojemu je s prekidima (Prag, Zagreb) slikao do smrti. Radio je portrete, figuralne kompozicije i žanr-pri-zore (*Makedonska svadba*), a najneposredniji je u krajolicima s morem i dubrovačkim motivima (*Boninovo I i II*, *Ulica između vrta*, *Crkva Sv. Mihajla*). Samostalno je izlagao u Beogradu (1924, 1925, 1926, 1928), Pragu (1927, 1933, 1935), Bratislavi (1927), Brnu (1933), Zagrebu (1950), Dubrovniku (1953).

LIT.: L. Aleksić, Dubrovačko slikarstvo od 1900–1945. godine, u katalogu: 100 godina umjetnosti u Dubrovniku, Dubrovnik 1978. R.

MILJANA, selo uz Sutlu u Hrvatskome zagorju. Četverokutni kompleks jednokatnoga dvorca s arkadnim hodnicima u dvorištu nastajao je XVII–XIX. st. Zatvara ga prizemno krilo sa zvonikom nad ulazom. U dvorcu je ciklus kvalitetnih rokoko zidnih slika s prizorima alegorijskoga sadržaja i krajolicima (A. Lerchinger i suradnik). Ciklus je naručio I. J. K. Ratkaj, čijoj je porodici dvorac pripadao. Potpuna obnova dvorca izvedena je 1979–82. zaslugom vlasnika dra Franje Kajfeža. U Miljani je nađena ostava (keltovi, mačevi, koplja) iz ranoga halštata s tragovima peći za ta-ljenje.

LIT.: A. Smodič, Bronasti depo iz Miljane, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1956. — V. Marković, Barokni dvorci Hrvatskog zagorja, Zagreb 1975. — A. Horvat, Pregled spomenika kulture s područja općine Klanjec, Zagreb 1979. — M. Obad Ščitaroci, Dvorci i perivoji Hrvatskoga zagorja, Zagreb 1991. — S. Novak i M. Mirković, Dvorac Miljana, Zagreb 1992. A. Ht.

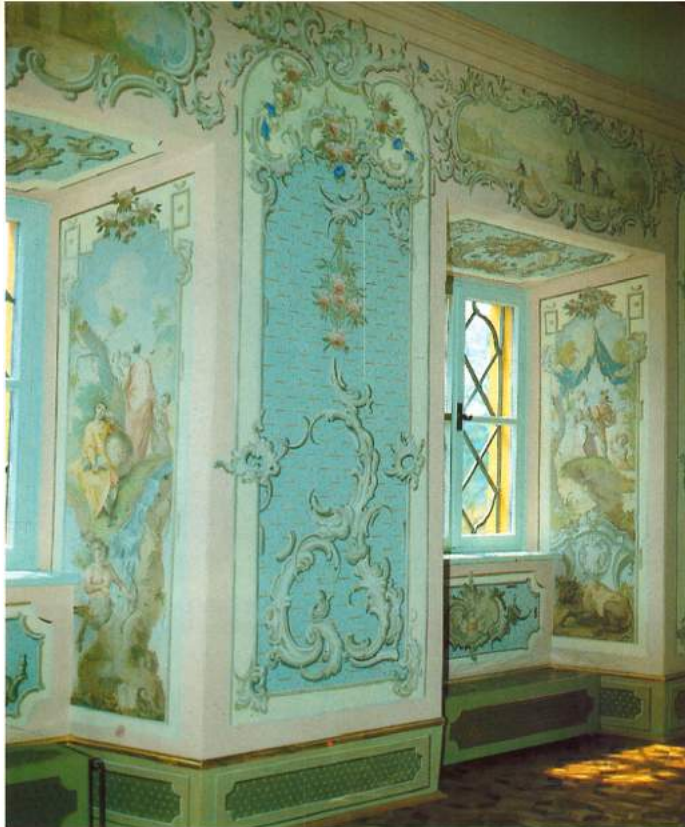
MIMARA → TOPIĆ-MIMARA, Ante

MIMICA, Vatroslav, filmski scenarist i redatelj (Omiš, 25. III. 1923). God. 1957–63. režirao crtane filmove, od kojih se neki smatraju klasičnim djelima moderne animacije (*Samac*, 1958; *Happy end*, 1958; *Inspektor se vratio kući*, 1959; *Kod fotografa*, 1959; *Mala kronika*, 1962). Suradnici su mu bili scenograf Z. Bourek, crtač A. Marks i animator V. Jutriša. U zagrebačku školu crtanoga filma uveo je moderne lik. postupke, koristio kolaž i oprostorenu scenografiju te naglašavao simboličke teme suvremenoga svijeta. Nagrađen na festivalima u Veneciji, Puli, Bergamu, Oberhausenu, Edinburghu, Annecyju, Vancouveru, Beogradu i Atlanti. Od 1964. režira igrane filmove. R.

MIMICA, Vedran, arhitekt (Zagreb, 24. XI. 1954). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1979 (B. Rašica). Sudjelovao je na natječajima za memorijalni centar u Gradini (1979, I. nagrada s V. Olujićem i T. Žarnićem); dom zdravlja u Zagrebu (1984, II. nagrada s V. Olujićem) te na međunarodnome natječaju za uređenje prostora između gradske i lučke zone u Yokohami u Japanu (1992, otkupna nagrada s T. Glazar, B. Medić i P. Puljiz). Objavio više stručnih članaka.

BIBL.: *Zagrebački donjogradske blok*, ČIP, 1981, 339; *Arhitekt i kulturni kontekst*, ČIP, 1988, 419; *Stanovanje u bloku*, Arhitektura, 1991, 208–210; *Notes on Children*, Environment and Architecture, Delft 1992. F. Vu.

MILJANA, zidne slike u unutrašnjosti dvorca

MILJANA, dvorac

MINAKOV, Aljoša, grafičar (Korčula, 6. I. 1941). Studirao na Akademiji u Zagrebu 1962–66, diplomirao na École Nationale des Beaux-Arts u Parizu 1970. Živom i vibrantnom linijom izvodi minijaturene kompozicije u crtežu i bakrorezu; oslanja se na figuralno naslijeđe eur. umjetnosti od baroka do romantizma.

MINIJATURA (portretna), posebna grana portretnog slikarstva. Pojavljuje se u renesansi, ulazi u modu u baroku, a najviše se širi u XIX. st., kada je u šestom desetljeću potiskuje fotografija. U tri stoljeća postojanja portretne minijature bile su slikane temperom, uljem ili akvarelom na pergameni, pločicama od bakra ili koje druge kovine, bjelokosti ili papiru.

Najstariji su minijaturisti Dubrovčanin *F. Petančić*, koji je oko 1500. slikao na dvoru franc. kralja Ljudevita XII (portretne minijature princeza Germaine i Anne de Foix) i *J. Klovic*, od kojeg su poznata dva minijatura autoportreta. Među nekoliko sačuvanih minijatura iz XVI. st. u Hrvatskoj, posebnu vrijednost imaju portreti omiških građana na povelji iz 1579 (tzv. Omiška dukala), rad nepoznatog venec. slikara. Iz XVII. st. sačuvano je više minijatura (članovi dubrovačkih obitelji Đorđić, Ohmučević, Bona); slikane su uljem na bakrenim pločicama a prikazuju članove aristokratskih

obitelji. Značajna zbirka minijatura iz XVIII. st. čuva se u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu.

Pred sam kraj XVIII. st. Beč postaje centar portretne minijature, što će se u prvoj pol. XIX. st. odraziti i na hrv. krajeve, gdje radi mnogo domaćih i udomačenih slikara. Najviše se razvilo bidermajersko portretno slikarstvo. U Hrvatskoj, osobito u Zagrebu, djeluju *M. Brodnik* (»Mlada žena«, oko 1840), *J. Stager* (»Ana Kuždić«, 1846; »Dječak s bičem«, oko 1840), *Lj. Cetinović* (»Katarina Čakoje«, 1844); njihove se minijature odlikuju čvrstom linijom, sažetom formom, čistim i jasnim bojama. Poznati slikari iz sred. XIX. st. *M. Stroy* (»Juliana-Ljubica Cantilly«, 1832/33) i *I. Zasche* (tri člana obitelji Divković, 1854; »Ivana Pichler«, 1856) slikaju i minijature. Po muzejima i obiteljima ima dosta minijatura poznatih stranih minijaturista (J. Kriehuber, F. G. Waldmüller).

Mediterranskom krugu pripadaju *Natale. Schiavone* (»Marieta Tarma«, oko 1804), Istranin *A. de Castro* (»Marko Alesić«, »Luka Tripković«), Riječanin *I. Simonetti* (»Gospođa Simonetti«, 1847; »Gospođa Angelović«, 1847; »Ivan Mihić«, 1848), kojih su se minijature sačuvale od Venecije i Trsta do Dubrovnika i Kotora. Strani majstori iz romanskih

PORTRET NA OMIŠKOJ DUKALI. Split, Državna uprava za zaštitu kulturne i prirodne baštine

I. ZASCHE, Portret žene.
Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt